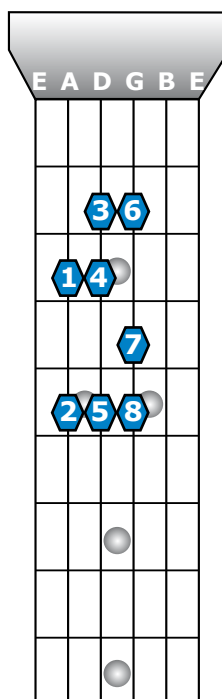
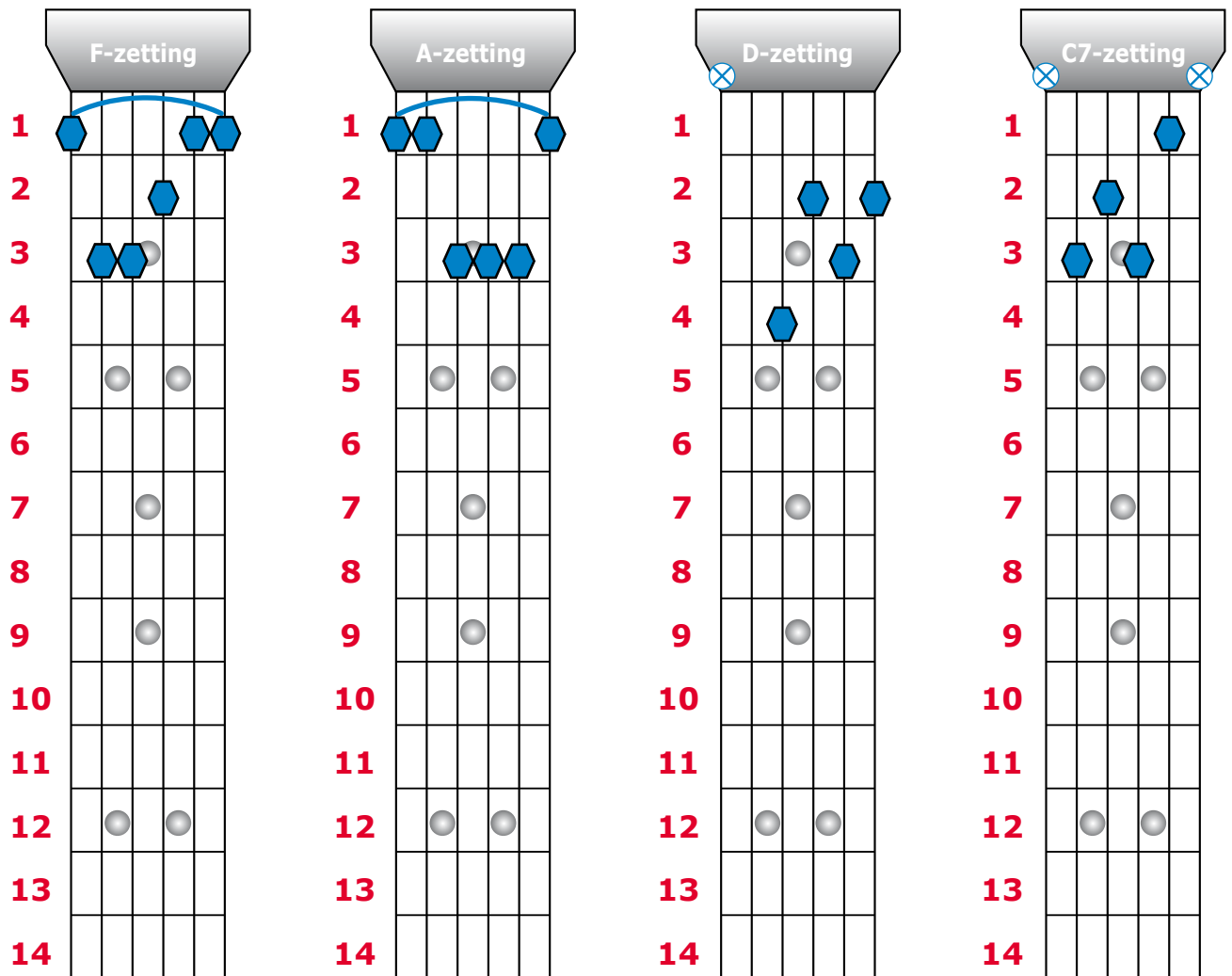

VOLGORDE VAN TONEN:

C	C#/Db	D	D#/Eb	E	F	F#/Gb	G	G#/Ab	A	A#/Bb	B	C
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1

Eerste deel van
de ionische
(majeur)toonladder

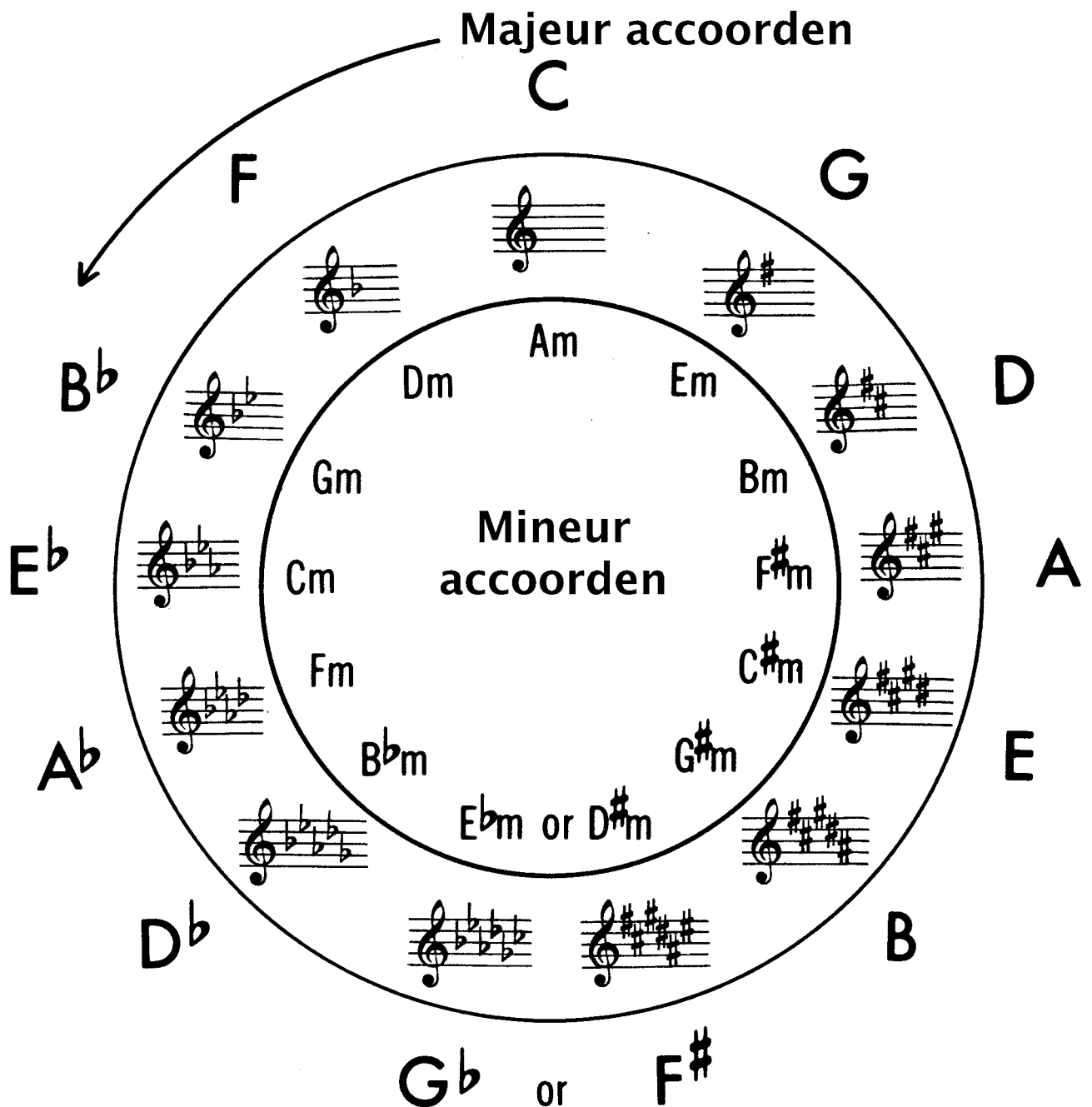
ACCOORDENCYCLUS

Accoorden, waarin gespeeld wordt, buiten de cirkel hebben dezelfde tonen als die binnen staan.

Bijvoorbeeld: C en Am hebben allebei geen kruizen of mollen in hun notenbalk staan, terwijl de F en Dm één molteken hebben. De G en Em hebben beide één kruisteken.

Dit is te vergelijken op het keyboard van piano of synthesizer. Hoeveel kruizen of mollen er staan: zoveel zwarte toetsen die vermeld worden op deze notenbalk worden meegespeeld in desbetreffende toonladder.

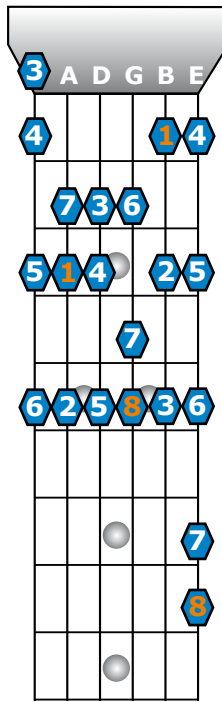
De eerste noot van de C begint uiteraard met de C-toon terwijl de Am als eerste noot de A-toon heeft. Volgorde wordt daardoor anders maar dezelfde noten worden gebruikt.

AMAZING GRACE

De volgende accoorden die we gebruiken voor het lied 'Amazing Grace' zijn: E, A, B7, G#m, C#m en de G^o (=diminished) en varianten op deze accoorden.

<p>E</p>	<p>A</p>	<p>B7</p>	<p>G#m</p>
<p>C#m</p>	<p>B7</p>	<p>B7</p>	<p>G^o</p>

Tweede deel
van de ionische
(majeur)toonladder

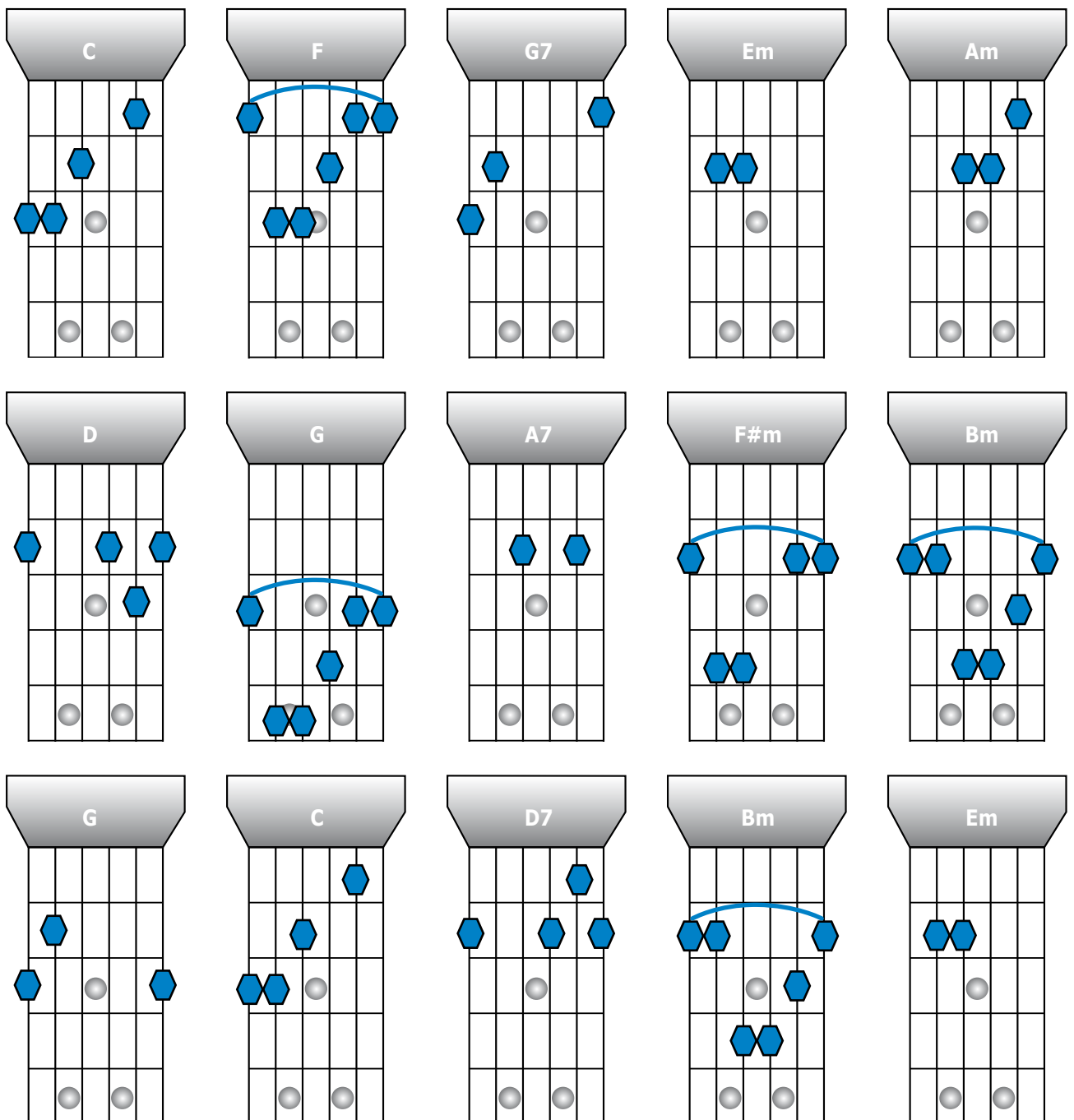
SPELEN IN...

Wanneer gekeken wordt naar bladmuziek, zie je vooraan in 'welk akkoord' dit staat. Bijvoorbeeld: twee kruizen; drie mollen (zie akkoordencyclus blad 2). Deze mollen en kruizen geven aan welke groep akkoorden als basis wordt gebruikt in een muziekstuk.

Hieronder staan de eerste basisakkoorden die vanuit de majeurekkoorden zijn opgebouwd. Elke groep heeft als standaard de drie hoofdakkoorden (1e, 4e en 5e noot in de toonladder van het basisakkoord) met daaraan gekoppeld de twee 'subakkoorden' (6e en 7e noot in de toonladder van het basisakkoord).

Ik begin met de eerste vijf basisakkoorden:

- **C:** C - F - G7 - Em - Am
- **D:** D - G - A7 - F#m - Bm
- **G:** G - C - D7 - Bm - Em
- **A:** A - D - E7 - C#m - F#m
- **E:** E - A - B7 - G#m - C#m

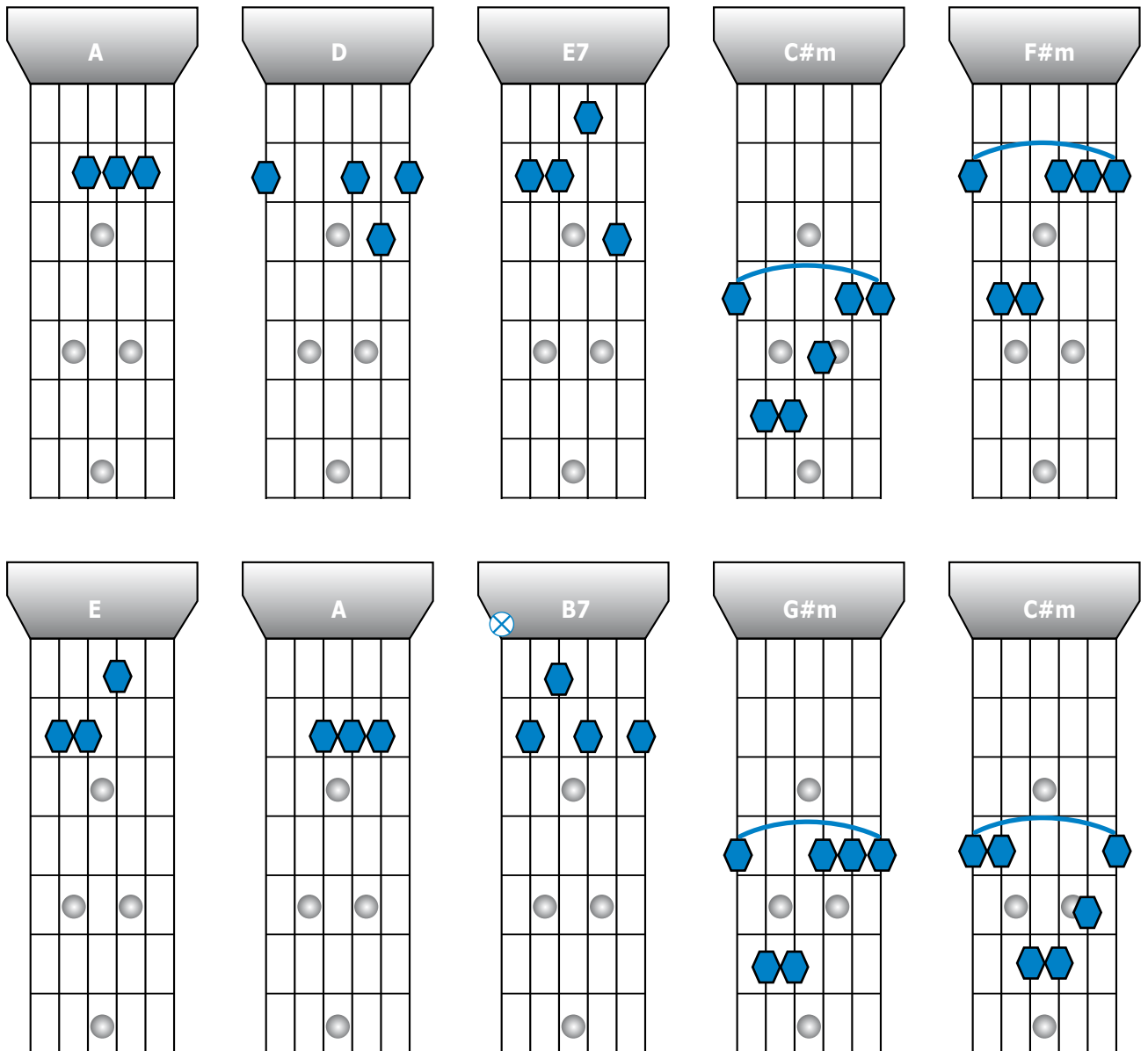

SPELEN IN... (vervolg)

Hieronder staan de laatste twee:

- **A:** A - D - E7 - C#m - F#m

- **E:** E - A - B7 - G#m - C#m

ARPEGGIO'S

Arpeggio's met de plectrum.

Definitie: arpeggio's zijn tonen van een accoord die zo gespeeld worden dat ze niet gelijk, maar na elkaar klinken. Dit, om harmonie of melodie te bevorderen.

Arpeggio-spel lijkt op het tokkelspel. Zij het, dat tokkelen met de vingers wordt toegepast en arpeggio's met de plectrum. Het tokkelen geeft het voordeel om meerdere snaren tegelijk te spelen. Vooral gebaseerd op begeleiding van een stuk (met uitzondering van bijvoorbeeld klassiek gitaar en flamenco).

Naast arpeggio's en tokkelen is er ook nog de 'fingerpicking'. Hierbij moet je denken aan bijvoorbeeld personen als Chet Atkins, Mark Knopfler (Dire Straits), Tommy Emmanuel, Harry Sacksioni etc. Deze muzikanten gebruiken de fingerpicking veelvuldig in hun muziek. Een techniek die nauw verwant is met tokkelen.

Arpeggio's is niet zo moeilijk als eventueel gedacht wordt. Men pakt een accoord, bijvoorbeeld een 'D'en speelt dit accoord snaar voor snaar aan. Alsof je tokkelt. Dat is niet moeilijk. Toch wordt er wel meer verwacht van arpeggio's spelen. Het is de bedoeling dat je niet de snaren stuk voor stuk bespeelt, maar ieder afzonderlijk.

Bijvoorbeeld het volgende voorbeeld:

maat 1 - snaar 4, 3, 1, 2
maat 2 - snaar 1, 3, 2, 1
maat 3 - snaar 4, 3, 1, 2
maat 4 - snaar 1, 3, 2, 1 etc.

Je merkt dat, als je speelt, er een heel andere zienswijze op de totaalklank komt t.o.v. het aanslaan van dit accoord. Beide mogelijkheden hebben hun eigen dynamiek.

Hieronder gaan we enkele oefeningen doen in verschillende accoorden. De mogelijkheden zijn onbegrensd:

Oefening 1: (elk accoord heeft 1 maat)

C - Em - Am - F - G - Am

Oefening 2: (elk accoord heeft 1 maat)

Am - G - F - E - F - E - G - Am

Oefening 3: (elk accoord heeft 1 maat)

E - G#m - C#m - A - E - B7 - E